

Preek ds. P. van Gulp - Mattheus 11 : 25 - 26

Christus dankoffer voor het welbehagen van de Vader

(NT 1-2)

Liturgie

Votum en zegenbede

Psalm

Wet

Psalm 24:2,3

Geloofsbelijdenis

Psalm 33:4

Lezen: Matth.11:16-30

Gebed

Collecte – Psalm 106:1,2,22

Tekst:

Preek

Psalm 43:3

Dankgebed

Psalm 4:3

Zegenbede

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus,

In deze tekst lezen wij dat de Here Jezus Christus dankt. Wonderlijk, dat danken als er zoiets ingrijpends plaats vindt. Want het was toen de Here Jezus Christus dankte "Ik dank U Vader" nog veel erger dan wat wij nu mee maken. Want niet alleen dat Hij verworpen wordt, ze durfden het zelfs aan Hem in verbinding te zien staan met de overste der duivelen. En dat nog wel de Here Jezus Christus, Wiens woorden waarheid waren, Die in alles deed de wil van Zijn Vader.

Vandaag zien wij dat in de wereld de afval van de levende God steeds meer om zich heen grijpt en dat we daar verdriet over hebben. Mijn ogen vloeien van tranen, heeft de psalmdichter gezegd, omdat zij uw wet verlaten. Zouden wij, gemeente, dan ook geen verdriet hebben en het aan de HEERE voorleggen, als we zien hoe de Hij wordt gehoond en gelasterd? Zouden wij ook niet roepen: Sta op, o God, en betoon Uw recht in deze wereld, die zich zo vervreemdt van Uw Woord?

Maar hoe kun je dan in zo'n situatie zeggen: HEERE, ik dank U, zoals de Here Jezus dat deed toen Hij net gezegd had, zo lazen we, over Chorazin en Bethsaida en Kapernaum, dat zij zich niet bekeerd hadden, hoewel er zo veel krachten in hen gedaan waren? Zij hebben hun hart verhard, daar in Galilea en ook in andere delen van het land. En toch dankt de Here Jezus Christus. Gemeente, we willen dan nu vanmorgen horen hoe dat mogelijk is.

Het antwoord is dit: Ja, Vader, want zo is het een welbehagen geweest voor U. Ook wij danken voor het welbehagen van de HEERE en dus horen we hoe Gods welbehagen triomfeert en dat brengt ons hart tot rust.

Christus' dankoffer voor het welbehagen des Vaders in verberging en in openbaring

Dat welbehagen gaat over die twee onderdelen:

1. De verberging
2. De openbaring.

En in beide horen we het welbehagen van de Vader.

1. Allereerst over de verberging.

We moeten niet denken dat dit dankgebed het enige woord van de Here Jezus is, dat Hij sprak over de verwerping van Hem. We weten uit de Bijbel ook wel, dat de Here Jezus heeft geweend over Jeruzalem en uitgeroepen heeft: "Och. Jeruzalem, Jeruzalem, hoe dikwijls heb Ik u willen bijeen vergaderen, zoals een hen haar kiekens, maar gij hebt niet gewild". In Lucas 19 kunt u dat lezen, ook dat de Here Jezus daar toen nog bij zei: "Och of gij ook op deze dag verstondt wat tot uw vrede dient, maar thans is het verborgen voor uw ogen". De Here Jezus heeft zich bedroefd over de afval en het verwerpen van Zijn woorden.

Maar nu lezen we dat de Here Jezus, zo schrijft Lucas hier, Zich verblijdde door de Geest, door de Heilige Geest. En dat gebeurde toen, er staat: te dien tijde. In diezelfde tijd. Toen datgene wat in het voorgaande beschreven is, gebeurd was. Toen had de Here, zo lezen we, in hoofdstuk 11: 16 - 24, een rede gehouden tegen Zijn tijdgenoten, tegen dit geslacht, en toen begon Hij de steden, waarin Hij de meeste krachten had gedaan, te verwijten, dat zij zich niet bekeerd hadden, vers 20.

Te dien tijde hief Jezus aan. Eigenlijk staat er: te dien tijde antwoordde Jezus. En antwoorden wordt dan in de Bijbel niet alleen bedoeld als: iemand zegt iets en ik geef antwoord, maar ook reageren op een situatie. Inspreken op wat er zich voordoet. In die tijd antwoordde Jezus op wat zich nu voordeed.

Daarover hebben de discipelen natuurlijk met de Here Jezus gesproken. Kan dat zo wel? Want gemeente, dat is maar niet één keer, een incident. De discipelen zeggen: dit is een symptoom. Dat gebeurt steeds weer. Een keer is het gebeurd, dat de Here Jezus Christus het brood vermenigvuldigd had en dat er duizenden en duizenden bij de Here Jezus zaten te luisteren en dat een of twee dagen later er niemand meer was dan de twaalven alleen. De een voor de ander was weggegaan. Zij wilden niet langer naar de Here Jezus luisteren. Zij verwierpen zijn woord. En dat gebeurde, nota bene, in Galilea, dus waar de Here de meeste krachten had gedaan. Toen heeft de Here Jezus dáárop geantwoord en Hij heeft gedankt: Ik dank U, Vader.

Gemeente, hoe kan dat: zaaien en geen oogst krijgen? De discipelen schudden er het hoofd over en zullen vast en zeker gezegd hebben, dat de Here Zijn methode moest veranderen. Trouwens, dat blijkt telkens weer. Want ze denken: we moeten een koninkrijk hebben, de Here Jezus moet koning worden. Tot het laatste toe hebben de discipelen daar op gehoopt. Ze hebben in het allerlaatste onder elkaar er nog ruzie over gemaakt wie van hen wel de meeste zal zijn als het koninkrijk van Christus dan echt gekomen zal zijn. En ze denken, net zoals de chiliasten dat nu nog altijd denken, dat Hij in Jeruzalem zal gaan regeren over heel de wereld op de troon van vader David en dat zij dan zijn ministers zullen zijn. Hij moet dus volgens hen zo niet spreken, Hij moet Zich Koning laten maken. Maar daartegenover zegt de Here Jezus met nadruk: Ik dank U - en Hij heeft het laten opschrijven in de Bijbel zodat wij het ook horen. Want Hij dankt voor 's Vaders welbehagen en dat wil zeggen, dat zelfs in die verwerping van Christus Hij het welbehagen van God eert en eerbiedigt, maar ook aanvaardt. Ook in dat verbergen.

Nu letten we op die uitdrukking: 'wijzen en verstandigen' tegenover 'kinderkens', kindertjes. U moet goed zien, gemeente, dat willen we met nadruk zeggen, dat 'wijzen en verstandigen' niet betekent: mensen die een academische studie hebben gehad en die een titel voor hun naam kunnen zetten, alsof dat dan de wijzen en verstandigen zouden zijn. En kinderkens, dat zouden dan mensen zijn die een beetje op de kinderleeftijd zijn blijven staan en die er niet zo veel van af weten.

Dat heeft de Here Jezus nooit willen zeggen. Want Hij zegt: wij moeten God lief hebben ook met ons verstand. En de Here wil dat we ons verstand gebruiken.

Nee, de tegenstelling is een andere. De tegenstelling is er niet een van het verstand, maar de tegenstelling is er een van het hart. Kinderen, kindertjes, baby's betekent het eigenlijk, nu dat weten de moeders wel, zo'n baby-tje is zó afhankelijk van de moeder en ze moeten helemaal verzorgd worden, als ze zo klein zijn en ze kunnen zelf nog helemaal niets. Dat beeld gebruikt de Here. Dat betekent: je moet je helemaal door de Here laten verzorgen. Het moet alles van God komen. En we moeten tegen de HEERE zeggen, zo groot als we zijn, en zo machtig en zo veel als we weten - wij zijn bij U van

onzelf niets en wij kunnen niets en het moet allemaal van U komen, HEERE. Wij zijn bij U maar kindertjes.

En wijzen en verstandigen, daar bedoelt de Here die mensen mee, die denken het zelf wel te kunnen – ik heb God niet nodig, wij zullen het zelf wel klaren. Dat heeft met studie niets te maken. Iemand kan niets gestudeerd hebben en toch een grote mond tegen God opzetten en denken: ik kan het alleen wel. En aan de andere kant: iemand kan heel veel gestudeerd hebben en toch voor de HEERE heel nederig zijn en het heel goed weten: met al mijn studie weet ik nog niets en kan ik nog niets. En: het moet allemaal van de HEERE komen.

Dus het is duidelijk dat het niet gaat om geleerdheid, maar om het hart. Weet u wel dat dat telkens weer zo is? En dat als we praten met elkaar of als de ambtsdragers moeten vermanen, het maar niet een kwestie is van wie heeft nu het meeste verstand en kun je iemand zo overtuigen en overreden. Maar het is een kwestie van de beslissing van het hart, of je de HEERE wilt dienen, ja of nee. Of je je voor God wilt vernederen, ja of nee. Natuurlijk moeten we wel kennis hebben, we moeten de Schriften kennen, maar het hart beslist.

We ervaren dat zelf ook geregeld, dat wij graag iemand willen overtuigen welke weg hij moet gaan, maar dat dat ons toch niet lukt. Dan is het niet meer een kwestie van wel of niet weten wat de HEERE vraagt, maar een zaak van het hart – wel of niet doen wat de HEERE vraagt. Dat zien we vandaag wel heel duidelijk in de zaak van het zich voegen bij de kerk. Verontrusten zijn al zo uitvoerig voorgelicht en dat gebeurt nog steeds, maar wanneer zij maar niet tot de goede keuze komen, is dat niet een zaak van het verstand, maar van het hart.

Ook wij komen steeds weer in de verzoeking uitvluchten te bedenken om van de eis van het verbond af te komen. Daartegen waarschuwt de Here Jezus Christus ons dus. Niet alleen maar zéggen: Here, Here – maar dóen de wil van de Vader.

Nu, de Here Jezus Christus ontmoette dus mensen die de Hem niet langer wilden aanhoren. Chorazin, Bethsaida, Kapernaum worden door de Here Jezus genoemd. Dat zijn dus mensen van het volk van God, geen heidenen. Dat waren mensen uit het verbond, kinderen van het volk van Israël. En die meenden: wij zijn kinderen van Abraham. Johannes de Doper had gezegd: weet u wel dat de Here uit stenen Abraham kinderen kan verwekken? Weet u wel dat het helemaal Gods werk is? Weet u wel dat u zich daar helemaal niet op mag verheffen? U moet u bekeren! Nee, zij wilden een koninkrijk oprichten met name daar in Galilea, want daar liggen die drie genoemde plaatsen. Daar leefde de beweging voor onafhankelijkheid, de vrijheidsstrijders kwamen uit Galilea. Daar vooral wilden ze, vrijheidslievend als ze waren, zich van de Romeinen los vechten en Christus moest hun koning worden en hen aanvoeren in de strijd om de onafhankelijkheid. Zij zouden zelf een koninkrijk opbouwen in Galilea.

Verder lezen wij dat de Here nergens zoveel krachten had gedaan als daar. Galilea, daar was Hij begonnen. Dat was zo ook al door Jesaja geprofeteerd: het volk dat in donkerheid wandelt, ziet een groot licht, over hen die wonen in een land van diepe duisternis, straalt een licht. Zó veel was er dus aan hen gegeven, maar nu wordt het voor hen verborgen.

We lezen dat vaker in de Schrift, dat de Here Zich verbergt. In Jesaja 29 lezen we: De Here heeft een geest van diepe slaap over u uitgestort. Hij heeft uw ogen (dat zijn de profeten!) toegesloten. En uw hoofden (dat zijn de zieners) omhuld. Het is een verzegeld boek, het Woord van God, ze kunnen het niet meer lezen. Verzegel de wet, zegt de HEERE tegen Jesaja. Want Jesaja werd gezonden, opdat zij ziende niet zien en horende niet begrijpen.

Zij wilden het zelf doen en daarom begrepen zij het Woord van de Here Jezus niet. Zelfs de discipelen – tot het laatste toe hebben zij gehoopt op een aards koninkrijk. En de Here Jezus zegt daar dan van: Och, of gij toch maar zoudt verstaan wat tot uw vrede dient. In Lucas 18 staat drie keer dit geschreven: en zij begrepen niets van deze dingen en dit woord bleef hun duister en zij wisten niet waarvan gesproken werd.

Ze begrepen het niet, het was hun duister. Het was voor hen verborgen, omdat ze hun hart hadden toegesloten, daarom! Daarom zagen ze het niet.

Gemeente, hoe kan de Here Jezus nu daarvoor danken? Ik dank U, Vader, dat U deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt.

Let u vooral op de aanspraak in het gebed: Here van de hemel en van de aarde, zegt de Here er bij, aan God in de hemel, aan Zijn Vader. Dat is soeverein, almachtig, de God van het welbehagen, Die regeert, Die verbergt en Die openbaart naar Zijn welbehagen.

Dast betekent allereerst dat het niet zo is dat een mens de HEERE te sterk is als hij Gods Woord verwerpt. Ook dan regeert de HEERE. Ook dan is Hij soeverein, almachtig.

Maar verder betekent deze aanspraak dat het in de voortgang van het evangelie om de hele schepping gaat. Het ging toen, ook in die schifting die door Gods volk trok, in die crisis van openbaren en verbergen, om de vervulling van Gods eeuwige raad, om zijn eeuwig welbehagen.

De raad van God is dat eens de hele schepping wordt herschapen, dat de woestijn zal bloeien als een roos en geen inwoner van het nieuwe Jeruzalem zal zeggen: ik ben ziek, dat daar de grote schare zal zijn die niemand tellen kan. Ook vandaag als we zien dat de schifting nog altijd doorgaat door het openbaren en verbergen van de HEERE, blijven we eraan vasthouden dat Gods raad bestaat en vervuld wordt.

Hij immers is het Die de volkeren bestuurt en de harten van koningen neigt als waterbeken. Dat is onze rust, ook in ons geïsoleerd staan als kerk.

Tot die vervulling van Gods door middel van openbaring en verberging is de Here Jezus in de wereld gezonden. Toen Simeon de kleine Jezus in zijn armen hield heeft hij het gezegd: Deze is gezet, deze Jezus, tot een val en opstanding van velen in Israël, opdat de overleggingen van de harten openbaar worden. Opdat de mensen gaan kiezen, voor of tegen. En de Here Jezus zegt Zelf (u leest het in Johannes 15): Ik heb tot hen gesproken, Ik Heb Mijn wonderen gedaan, niemand kan zich verontschuldigen. Nu moeten ze liefhebben of haten. Ze moeten tot het een of tot het ander komen.

En dat, gemeente, is toen dus gebeurd. Zij hebben het Woord van de Here Jezus Christus duidelijk gehoord, maar zij hebben zich niet laten overtuigen. Tyrus en Sidon, Sodom, zal het verdraaglijker zijn in de dag van het oordeel.

Tyrus en Sidon, gemeente, daar was de Baälsdienst, de zetel, het hart van de Baälsdienst die toen over Israël gekomen is, vanuit Tyrus en Sidon. Daar kwam Izebel vandaan.

Sodom: de HEERE heeft vanwege de ongerechtigheid van Sodom niet langer kunnen wachten. Hij heeft Sodom en Gomorra omgekeerd door Zijn toorn. Maar de Here Jezus zegt dan: het zal hen verdraaglijker zijn in het oordeel dan u.

Dat gold niet alleen die steden in Galilea, maar vooral ook de Farizeeën en wetgeleerden. De Here zegt van hen dat zij de raad van God voor zichzelf verwierpen, Luk.7:30.

Maar daartegenover zegt de Here Jezus dus nu dat toch Gods welbehagen triomfeert, ook in die verwerping.

Dat is de waarschuwing die de HEERE tot ons doet uitgaan. Het is niet in de eerste plaats een zaak van begrijpen met het verstand, al of niet, het is een zaak van het hart. Wie Hem nederig valt te voet, zal van Hem Zijn wegen leren. Kom tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt en Ik zal u rust geven. Neemt Mijn juk op u en leert van Mij en u zult rust vinden voor uw ziel. Dat zegt de Here Jezus, gemeente, Zijn juk op u nemen, bij Hem klein willen zijn. Van Hem alles verwachten, uw schuld erkennen en u voor de HEERE vernederen. Want als wij dat niet doen, dan komt er een muur tussen God en ons, zodat ons gebed niet meer tot de HEERE kan doordringen, zodat we door de Hem worden losgelaten en Hij Zich voor ons verbergt.

En vooral daar waar Hij zoveel krachten had gedaan. Wij hebben in de afgelopen zestig jaar, sinds de Vrijmaking en als vrucht van de doorgaande reformatie zó veel van de HEERE ontvangen!

Maar wie dan ook vandaag wijzer wil zijn dan de HEERE zal ondervinden dat Hij Zich verbergt. Hij zendt dan een geest van dwaling, Hij verblindt mensen zodat zij de waarheid niet meer kunnen onderscheiden.

Dat is een waarschuwing van de HEERE.

Maar wij moeten ook leren aanvaarden: zó is zijn welbehagen. En als de Here Jezus Christus daarvoor dankt, zouden wij dat dan ook niet doen?

Dat was dus het eerste stuk: de verberging.

2. Maar ten tweede gemeente horen we ook dat woord van : U hebt het aan kinderkens geopenbaard. Dat gaat dus over Gods welbehagen in de openbaring.

Aan kindertjes. Waarvan ik u al zei, dat betekent: die helemaal aangewezen zijn op verzorging en die klein willen zijn. Dikwijls komen ze in de Schriften voor. Ook in dit stukje, waar de Here Jezus in vers 16 zegt: naar het spel van de kinderen moet u kijken. Kijk maar hoe kleine kinderen met elkaar spelen. En ook bij de intocht in Jeruzalem hebben kleine kinderen geroepen. Ze wisten nauwelijks wat ze riepen. De schriftgeleerden zeggen: U moet tegen die kinderen zeggen dat ze hun mond moeten houden, dit is ergerlijk. De Here zegt dan: de stenen zouden zelfs gaan spreken, als die kinderen niet zouden roepen. Hebt u niet gelezen in Psalm 8: 'uit de mond van kinderen en zuigelingen heeft de HEERE Zich sterkte gegrondvest'?

Gemeente, u moet dus worden als kinderen. Dat is klein en nederig, arm. In de Schrift wordt 'arm' altijd zó bedoeld: arm, nederig. Voor de Here klein zijn. Je houden aan het Woord van God. En dat Woord zegt: het is het welbehagen van God, dat wij door veel verdrukkingen moeten ingaan in het koninkrijk van God. Dat moet u aanvaarden. En uw verlossing alleen verwachten van de HEERE. En dan ontvangt u de openbaring door de HEERE.

Geopenbaard wil zeggen: wat eerst verborgen was is nu bekend geworden. Wat een voorrecht dat de Here u dat geeft! Gods vertrouwelijke omgang vinden zielen waar Zijn vrees in woont, daar Hij aan Zijn beminden Zijn verbondsgeheimen toont. Het verbondsgeheim, het heilgeheim wordt door de HEERE aan Zijn vrienden geopenbaard. Hij zegt het tegen Abraham als Hij Sodom en Gomorra gaat verwoesten: zou Ik het gaan verbergen voor Abraham, mijn vriend? En Amos mag zeggen: de HEERE doet geen ding of Hij openbaart het aan zijn knechten de profeten. En de Here Jezus zegt tot zijn discipelen en ook tot ons: Ik noem u mijn vrienden, want u mag het heilgeheim kennen. Het heilgeheim, het verbondsgeheim van God.

Dat is allereerst dat het Woord van God ons hart vernieuwt. Als we voor de Here klein willen zijn dan openbaart ons de Here de geheimen van Zijn koninkrijk. Dat is Gods welbehagen. De Here Jezus zegt het: het is des Vaders welbehagen u het koninkrijk te schenken, gij klein kuddeke. Klein kuddeke betekent: rest van de verkiezing. Er komen steeds meer mensen die de HEERE de rug toekeren. Dat was bij Israël ook al zo. Het was maar zo'n kleine rest der verkiezing . En dat is steeds weer zo. Zó veel mensen die de Schriften verdraaien. Het is des Vaders welbehagen u Zijn koninkrijk te geven.

Dat verdient u niet. En we mogen beslist niet zeggen: nou, dat zijn wij, wij zijn trouw gebleven, wij hebben de kerk gereformeerd, wij houden ons aan het Woord van God. Nee, zegt de Here, het is alleen Gods welbehagen. En welbehagen, zo belijden wij dat overeenkomstig de Schriften in de Dordtse Leerregels, Gods welbehagen, dat is de genade van de verkiezing, die de Here aan niemand schuldig is. Het is de genade van het wèl geven, hoewel wij het net zo min verdiend hebben. Het is de schat u toevertrouwen, zoals die schat in de akker. Zoals het zuurdeeg dat door alles heen gaat, maar het is er, door Gods welbehagen.

Toen Paulus nog geen apostel was hoorde hij bij die wijzen en verstandigen. Hij dacht het alleen te kunnen! Hij had zijn koers uitgezet. Hij wilde als farizeeër nog meer bereiken. Hij moest christenen vervolgen. En toen ineens heeft de Here hem gemaakt tot een kind, tot een die afhankelijk wilde zijn, totaal. Blind gemaakt en tastend ging hij zijn weg en zat hij te wachten tot God bij hem zou komen doordat Hij een dienstknecht zond, totdat God hem op de weg zou zetten. Gemeente, toen is dat wonder gebeurd dat hij, die eens een verstandige en wijze was in eigen oog, voor God een kind werd en de weg van God op ging. En dat ging tegen alle eigen denken in en toen moest Paulus zijn rug geven aan degene die hem geselt en toen wist hij: hij zou gestenigd worden En dat is gebeurd ook. En toen wist hij altijd tegen de stroom te moeten op roeien en zoveel verdriet te moeten verduren. Maar hij kon niet anders. Hij ging op de weg van Christus. En hij zegt: dan is mij ook, als ik op de weg van Christus ga, het leven Christus. En dan mag ik ook weten dat ik Christus naast mij heb. Dat was Gods welbehagen. Paulus een uitverkoren vat voor de Here – gemaakt tot kind.

Gemeente, daarvoor moet u niet blijven wachten tot we ook zo'n paulus-ervaring zouden hebben. Dat was een uitzondering voor die ene man die apostel zou worden. De gewone regel, zegt de Here Jezus, zoals ik u al las: Kom tot Mij die vermoeid en belast zijt. Komen, als u vermoeid bent en belast door de zonde. Hij geeft u rust. Hij zet u in de ruimte en u mag komen, maar u moet ook komen en Zijn juk op u nemen. Dat betekent: doen wat de Here zegt en meedoen in Zijn werk. Zijn Woord kennen en meedoen in de kerk en Zijn Woord houden in uw dagelijkse leven.

Voor dat welbehagen, gemeente, mogen wij danken. Verheugt u met beving, zegt Christus. Christus heeft gedankt voor dat welbehagen, gemeente. Dat kostte Hem Zijn leven. Daarvoor moest Hij aan het kruis. Daarvoor heeft Hij het welbehagen van God uitgevoerd. Nu mag u in het welbehagen van uw God rusten. En nu brengt de Here uw hart tot rust. Als we zien dat in de wereld de afval van de levende God om zich heen grijpt, mag u rusten in Gods welbehagen. Niet de duivel heeft de overwinning behaald. Gods welbehagen triomfeert. Dat welbehagen van God moet u aanbidden. Begrijpen kunt u het niet.

Niemand kan Gods raad doorgronden. Wie is Mijn raadsman geweest, vraagt de HEERE. Wij kunnen alleen de Here Jezus Christus naspreken: ja HEERE, zo is uw welbehagen geweest.

Hoe kunt u er voor danken? U kunt er zo voor danken, dat u weet: het heilgeheim, het verbondsgeheim mag ik kennen. De vertrouwelijke omgang met God mag ik ondervinden. En dat u te meer, gemeente, uw vastigheid bij de Here zoekt en dat u tot Hem zegt: Here, ik geloof, kom mijn ongelovigheid te hulp. En dat u zo rust in het welbehagen van uw God. Het is het welbehagen van God, dat u door veel verdrukkingen moet in gaan in het koninkrijk van God. Wilt u, wilt u zo Christus volgen? Nog weer: dat is geen zaak van verstand alleen dat is een keuze van het hart. Het hart dat voor de Here open ligt. Het hart dat door Zijn Geest vernieuwd zal worden. Ons hart, dat gesloten als het is van zichzelf, door de Heilige Geest is geopend. Hard als het is, door Hem wordt het zacht gemaakt. Wie Hem nederig valt te voet zal van Hem Zijn wegen leren.

Het is dan de Geest van Christus, de Geest der gebeden en der dankzeggingen, die in u bidt met onuitsprekelijke verzuchtingen.

Zo is het een welbehagen geweest voor God, de HEERE van hemel en aarde. Zijn raad wordt vervuld.

Amen.